

זֶהָב

ע
ר

חֶסֶד

ה' ב

יֵינ

ח

צֶדֶק

בָּבֶל

חֲבִיּוֹת שֶׁל יֵינ וְלֵב שֶׁל זֶהָב

מִשְׁפֵּט צֶדֶק, חֶסֶד עֲלִיּוֹן וְאַהֲבַת ה' בְּשׁוֹקָהּ שֶׁל בָּבֶל

שְׁנֵי עוֹלָמוֹת בְּשׁוּקָהּ שֶׁל בָּבֶל

סְבָלִים עֲנִיִּים – מְחַפְּשִׁים עֲבוֹדָה קָשָׁה
שׂוֹיָה לָהֶם כֶּסֶף לְלֶחֶם בְּשִׁבִּיל יְלֻדֵיהֶם.

רָבָה בַּר בַּר חָנוֹן – תִּלְמִיד חָכָם צַדִּיק
שֵׁשׁ לוֹ יֵין נְדִיר וְיָקָר.

עבודה קשה, שמחה גדולה

רבה שֶׁכָּר אֶת הַסִּבָּלִים. הֵם הֶעֱמִיסוּ אֶת חֲבִיּוֹת הַיַּיִן הַכְּבִדּוֹת עַל גֻּבָּם,
וְהוֹדוּ לַה' עַל הַפְּרִנָּסָה שֶׁקִּבְּלוּ הַיּוֹם.

טראַח!! קראַק!!

רגל מעדה על אבן.
חבית נפלה... ואז עוד אחת.
היין היקר של רבה נספג
באדמה. הון רב ירד לטמיון.
מה יהיה עכשו?

שׁוֹרֵת הַדִּין – מִי שֶׁשׁוֹבֵר, מְשַׁלֵּם

הַחֵק קוֹבֵעַ צֶדֶק אֱמֶתִי: אִם שֶׁבִּרְתָּ – אֶתָּה חַיֵּב. כִּיּוֹן שֶׁלִּסְכָּלִים אֵין כֶּסֶף
לְשַׁלֵּם אֶת הַחֹב, רַבָּה לִזְקָח אֶת מְעִילֵיהֶם כְּמִשְׁכּוֹן (עֶרְבוֹן).

אַמֶּת, אֲבֵל כּוֹאֵבֶת

רַבָּה בְּהַחֲלִיט צוֹדֵק. אֲבֵל בַּמְצִיאוֹת... הַסִּבָּלִים רוֹעֲדִים מִקּוֹר, רֵעִבִים, וְאִין לָהֶם
מָה לְלַבֵּשׁ בַּלַּיְלָה. הֵם פּוֹנִים לְבֵית הַדִּין, וּמִתְפַּלְלִים לָהּ לְרַחֲמִים.

בית הדין של גדול הדור

כָּלֶם מַגִּיעִים אֶל רַב, נָשִׂיא גּוֹלֶת בָּבֶל. הוּא מְקַשֵּׁב בְּרַחֲמִים לַסִּפָּלִים
הַבּוֹכִים, וּמִבֵּית בִּתְלִמִּידוֹ הַגָּדוֹל, רָבָה, בְּעֵינָיִים מְלֹאוֹת אֲהָבָה.

הַפֶּסֶק הַמִּפְתִּיעַ הָרֹאשׁוֹן

כְּבוֹד הָרַב! מוֹפְתָע אָנִי!
הֲאֵם זֶה הַדִּין?! הֲיֵרִי הֵם
אֲשָׁמִים, הֵם חֲבִיבִים לִי!

רַבָּה, תַּחֲזִיר לָהֶם
אֶת הַגְּלִימוֹת שֶׁלָּהֶם
שֶׁלֶקְחָתָ!

סוד התורה – אור החסד

למען תלך בדרך טובים

רב אומר לו שאדם קדוש כמוהו, צריך להתנהג לפי
הפסוק בספר משלי: "למען תלך בדרך טובים".

צודק זה חשוב. אבל להיות טוב ולרחם על מי
שכואב לו – זה חשוב הרבה יותר לפני ה'!

אַבֶּל רָגַע, הַבֶּטֶן מִקְרָקֶרֶת!

הַסִּבָּלִים אומרים בְּבִישׁוֹת: כְּבוֹד הָרַב... אֲנַחְנוּ עֲנִיִּים. סָחֲבָנוּ
חֲבִיּוֹת כָּל הַיּוֹם וְעַכְשָׁיו אֲנַחְנוּ רַעֲבִים. בְּגָלָל הַטָּעוֹת שָׁלָנוּ לֹא
שָׁלָנוּ לֹא קִבְּלָנוּ כֶּסֶף. אֵין לָנוּ אוֹכֵל לִילָדִים בַּבַּיִת...

מִשְׁכּוֹרֶת עַל נִזְק?!!

רַב מִכָּרִיז קוֹל:
רַבָּה, שְׁלֹם לָהֶם אֶת
הַמִּשְׁכּוֹרֶת שְׁלָהֶם!

מָה?! כְּבוֹד הָרַב! הֵם גַּם
הָרְסוּ לִי אֶת הַיֵּין, וְגַם אֲנִי צָרִיד
לְשֹׁלֵם לָהֶם עַל הָעֲבוּדָה?!
הָאֵם זֶה הַדִּין?!

מִדְרָגָה שֶׁל מְלָאכִים

וְאַרְחוֹת צְדִיקִים
תְּשֻׁמוֹר

רַב מְשָׁלִים אֶת הַפָּסוּק: "וְאַרְחוֹת צְדִיקִים תְּשֻׁמוֹר".
צְדִיק הוֹלֵךְ שָׁלֵב אֶחָד אֶחָד קְדִימָה.
הוּא מְבַטֵּל אֶת הַכַּעַס שְׁלוֹ לְגַמְרֵי מִתּוֹךְ אֲהַבַת ה',
וּמְשַׁלֵּם לָעֲנִיִּים כְּדִי שֶׁלֹּא יִרְעֻבוּ.

שִׁמְחַת הַתּוֹרָה!

רַבָּה לֹא כַעַס! פָּנִיו הֵאִירוּ. הוּא הֵבִין אֶת סוּד הַחֶסֶד שֶׁל הַתּוֹרָה.
הוּא פָּתַח אֶת כִּיסוֹ בְּשִׁמְחָה וְנָתַן לַסִּבָּלִים אֶת כִּסְפָּם מִתּוֹךְ אֲהָבָה
גְּדוֹלָה, בְּדִיוק כְּפִי שֶׁה' אוֹהֵב וּמְרַחֵם.

הַמֵּאֲזָנִים שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

שֹׁרֶת הַדִּין – הַשָּׂכָל.
אֲנִי צוֹדֵק. זֶה מַגִּיעַ לִי!

לְפָנִים מִשֹּׁרֶת הַדִּין – הַלֵּב.
אֲנִי מוֹתֵר. אֲנִי מְרַחֵם עַל הַחֵבֶר שְׁלִי.

איך נהיה צדיקים מחר בבוקר?

לפנים משורת הדין

שורת הדין

המקרה

תחיה לחבר הנבהל ותגיד:
הכל בסדר, אני סולח לך מכל הלב!

תכעס ותדרש:
תקנה לי חדש!
זה שלי!

חבר שבר לך את
הקלמר בטעות.